

Sam Verhoeven

Stip

Ponyfeest

WITTE LEEUW

Alwéér ontsnapt

‘O jee...’ Emma ziet het meteen als ze bij de boerderij aankomt. Het hek van de wei staat open. En de staldeur ook. Stip is nergens te zien. Dat kan maar één ding betekenen. ‘Stip is ontsnapt. Alwéér...’

Stip ontsnapt de laatste tijd nogal vaak. Een beetje té vaak. En hij ontsnapt niet alleen, hij is ook nog eens erg ondeugend.

De boer en boerin van de boerderij waar Stip woont, kunnen wel om zijn streken lachen. Maar de buurman denkt daar anders over. Die was niet blij toen Stip zijn perenboom leegat. Of toen hij de wortels uit de moestuin trok. Of dwars door zijn tulpenveld galoppeerde toen de boer hem probeerde te vangen...

Emma krijgt er buikpijn van. Stip bedoelt het allemaal niet verkeerd. Hij was haar eerste vriend toen ze in het dorp kwam wonen. Ze hebben samen al veel avonturen beleefd. Stip is dan wel de ondeugendste, maar ook de allerliefste pony van de wereld! Ze moet iets bedenken waardoor de buurman dat ook ziet.

Emma begint te rennen. Ze moet Stip vinden. Zo snel mogelijk, voor hij weer iets opeet of per ongeluk vernielt.

En vooral: voordat een van de boze buren hem vindt. ‘Stip!’ roept ze, terwijl ze zoekend om zich heen kijkt. ‘Stip, waar ben je?’

Maar op het erf is geen spoor van Stip te bekennen. Dan zal hij dus wel bij een van de buren zijn.

Emma zucht. Ze durft niet zo goed naar de boerderij van de buren te lopen. En al helemaal niet naar de boerderij verderop. Daar woont de boze buurman. Hij was de vorige keer zó boos dat ze niks meer durfde te zeggen. Aarzelend loopt ze naar zijn boerderij. Als ze er bijna is, blijft ze staan. Maar dan hoort ze opeens een vertrouwd geluid. ‘Hihihhi!’ ‘Stip!’ roept Emma opgelucht. Waar kwam het geluid

vandaan? Stip kan niet ver weg zijn. Ze rent het erf op.
'Grrrrr! Waf! Waf!' Meteen komt een grote hond op Emma afgerend. Hij kijkt haar dreigend aan.
Geschrokken doet Emma een paar passen naar achteren.
Een deur gaat open, een oudere man in een blauwe overall staat in de deuropening. 'Wat kom je doen?' vraagt hij nors.
Hij loopt op Emma af.
Daar zal je de boze buurman hebben, denkt Emma.
'Ik, eh...' Ze durft hem bijna niet aan te kijken. 'Ik zoek, eh...'
Achter de buurman ziet Emma Stip wegrennen. Hij rent dwars door de waslijn waaraan schone was hangt te drogen.
Hij probeert een laken opzij te duwen met zijn snuit. Een veeg modder blijft achter op de witte stof. Stip heeft vast weer door de modder gerold.

